อนุสรณ์

เนื่องในงานฌาปนกิจศพ

แม่ชี นาฏอนงค์ ไชยสุต

เมษายน ๒๕๒๙

ณ วัดมกุฎกษัตริยาราม

อนุสรณ์

เนื่องในงานฌาปนกิจศพ

แม่ชี นาฎอนงค์ ไชยสุต

๒๒ เมษายน ๒๕๒๙

ณ วัดมกุฎกษัตริยาราม

กำหนดการฌาปนกิจศพ

แม่ชีนาฏอนงค์ ไชยสุต

ณ ฌาปนสถาน วัดมกุฏกษัตริยาราม

วันอังคารที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๙

เวลา ๑๗.๐๐ น.

กำหนดการบำเพ็ญกุศล

วันจันทร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๙

เวลา ๑๖.๐๐ น. เชิญศพขึ้นตั้งบำเพ็ญกุศล ณ ศาลา ๖

เวลา ๑๙.๓๐ น. สวดพระอภิธรรม

วันอังคารที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๙

เวลา ๑๐.๓๐ น. พระสงฆ์สวดพระพุทธมนต์

เวลา ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพล

เวลา ๑๓.๐๐ น. แสดงพระธรรมเทศนา

เวลา ๑๗.๐๐ น. ประชุมเพลิง

จึงขอกราบเรียน และเรียนเชิญมาด้วยความเคารพนับถือ

บุตร-ธิดา-หลาน (เจ้าภาพ)

แม่ชี นาฏอนงค์ ไชยสุต

ชาตะ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๕๒

มรณะ ๑๓ มกราคม ๒๕๒๙

คำนำ

ในการจัดงานศพของคุณแม่ครั้งนี้ ลูก ๆ และหลาน ๆ เห็นว่านอกจากประกอบพิธีทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้คุณแม่แล้ว ควรจะมีหนังสือเพื่อเป็นอนุสรณ์ไว้สำหรับใช้เป็นคู่มือในการสวดมนต์และสวดคาถาชินบัญชรซึ่งเป็นยอดของคาถา เพื่ออุทิศส่วนกุศลนี้แด่คุณแม่ผู้สนใจในการปฏิบัติทางธรรมและในการปฏิบัติสมาธิมานานปีมิเคยขาด ขออำนาจบุญกุศล และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลพิภพจงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของคุณแม่จงประสพความสุข และพ้นจากทุกข์ข้ามวัฏฏสงสาร เข้าถึงพระนิพพานนั้นเทอญ

จาก

ลูก ๆ และหลาน ๆ

ประวัติแม่ชีนาฏอนงค์ ไชยสุต

แม่ชีนาฏอนงค์ ไชยสุต นามเดิม เนียม ปานเลี่ยมทอง เกิดวันพฤหัสที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ ปีระกา ที่บ้านพระประแดง จ. สมุทรปราการ เป็นบุตรนายเลียมกับนางสังวาลย์ ได้รับการศึกษาจนจบจากโรงเรียนซางตาครูส-คอนแวนต์ ต่อมาได้สมรสกับนายเชวง ไชยสุต (อดีตผู้ว่า-ราชการจังหวัดพังงา) บุตรของพระศรีปรีชา และมีบุตรธิดารวม ๕ คน คือ

๑. นายดาบตำรวจอรรถ ไชยสุต

๒. นางกุสุมา สุนทรวร

๓. นางกาญจนา สุวรรณทัต

๔. รองศาสตราจารย์ ดร. กันยารัตน์ ไชยสุต

๕. นายนรกิจ ไชยสุต (ถึงแก่กรรม)

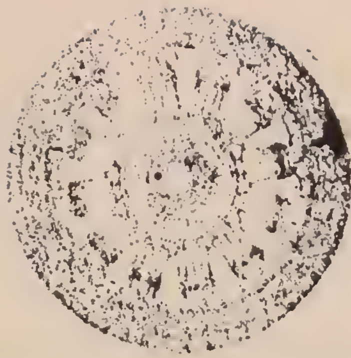
ในระหว่างที่ยังมิได้บวชชี ก็ได้บำเพ็ญตนอยู่ในศีลธรรม รักษาศีล ๕ ในวันธรรมดา และศีล ๘ ในวันพระ โดยไปบำเพ็ญภาวนาอยู่ที่วัดวันกับคืนหนึ่ง เวลาค่ำก่อนนอนและตื่นนอนเช้า ก็จุดธูปเทียนบูชาพระ ทำวัตรเช้า–เย็น

และนั่งทำสมาธิ เป็นกิจวัตรเช่นนี้โดยเคร่งครัดและสม่ำเสมอ มิได้ขาด หวังจะให้ลูกหลานอยู่เย็นเป็นสุข ปราศจากโรคภัย-พิบัติต่าง ๆ พยายามสั่งสอนให้บุตรหลานมีความประพฤติและปฏิบัติในทางที่ดีที่ชอบ จนกระทั่งลูกหลานได้ทำมาหาเลี้ยงชีพพอมีหลักฐานแล้ว ก็หันมาสังวรณ์ถึงสังขารอันล่วงเข้าสู่ชราภาพเข้าไปทุกที ๆ และกอรปกับที่เคยตั้งใจอันแน่วแน่อยากที่จะเข้าอยู่ในบวรพุทธศาสนา

จึงได้บวชเป็นชีเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร โดยพระเทพสิทธิมุนี เป็นผู้บวชให้ หลังจากนั้นแม่ชีก็ได้บำเพ็ญศีลภาวนาและทำสมาธิตามวัดต่าง ๆ เช่นวัดมหาธาตุ วัดกระโจมทอง จ. นนทบุรี และวัดเขาคีรีวงศ์ จ. นคร-สวรรค์ ซึ่งเป็นสถานที่สุดท้ายที่แม่ชีบำเพ็ญศีลภาวนาเป็นเวลานาน จนสำเร็จสมาธิขั้นสูงสุด สามารถเห็นดวงแก้วศักดิ์สิทธิ์ และที่วัดนี้แม่ชีได้ใช้เวลาทำสมาธิอยู่บนยอดเขาซึ่งสูงชันและเงียบสงัด เพราะส่วนมากจะไม่มีคนขึ้นไปอยู่ได้ แต่แม่ชีซึ่งขณะนั้นมีอายุ ๗๖ ปี ก็สามารถเดินขึ้นเขาและทำสมาธิได้เป็นเวลานานเป็นเดือน ๆ โดยมิได้ย่อท้อ เพราะ

ยึดมั่นในพระพุทธองค์ และแม่ชีสามารถทำสมาธิได้จนสำเร็จสมดังปรารถนา

ภายหลังเมื่อออกพรรษาแล้ว แม่ชีได้ลงมาจำศีลภาวนาอยู่ที่เชิงเขา และที่นี้เองที่เป็นเหตุให้แม่ชีต้องได้รับบาดเจ็บเพราะเหยียบก้อนหินขณะเดินทำสมาธิ ที่ใต้นิ้วหัวแม่เท้าเพียงนิดเดียว แต่ภายหลังแผลได้ลามมากขึ้น เพราะแม่ชีเป็นโรคเบาหวานอยู่ก่อน ลูก ๆ จึงรับตัวแม่ชีจากวัดกลับไปอยู่บ้านแล้วเข้ารับการรักษาตัวที่ ร.พ. พญาไทและ ร.พ. ศิริราช หมอได้ตรวจพบว่าแม่ชีเป็นโรคหัวใจ, โรคความดัน นอกเหนือจากโรคเบาหวาน ซึ่งเป็นมานานแล้ว บุตรหลานก็ได้พยายามช่วยกันปรนนิบัติเยียวยาจนอาการกระเตื้องขึ้นเป็นครั้งคราว แต่เนื่องจากมีอาการของโรคไตแทรก ดังนั้นในตอนเที่ยงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๒๙ แม่ชีก็ได้ถึงแก่กรรม ด้วยอาการสงบ ยังความโศกเศร้าแก่บุตรหลานเป็นอันมาก เพราะหาผู้เปรียบเสมอเหมือนมิได้ รวมศิริอายุ ๗๗ ปี...

หนังสือรับรองการบวชชี

ด้วย แม่ชีนาฏอนงค์ นามสกุล ไชยสุต เกิดวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ อายุ ๗๗ ปี บ้านเลขที่ ๑๑๑/๑ หมู่ ๘ ถนนจรัลสนิทวงศ์ ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ได้บวชชี เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร โดยพระเทพสิทธิมุนี เป็นผู้บวชให้

จึงให้หนังสือรับรองนี้ไว้เป็นหลักฐาน

พระเทพสิทธิมุนี

(พระเทพสิทธิมุนี)

20 มีนาคม 2528

๏๏ อันความตายชายนารีหนีไม่พ้น
จะมีจนก็ต้องวายตายเป็นผี
ถึงแสนรักก็ต้องร้างห่างกันที
ไม่วันนี้ก็วันหน้าจริงหนาเรา
อันทานศีลภาวนาอย่าเลยละ
อุตสาหะสืบสร้างทางสวรรค์
นิสัยส่งคงนิพพานไม่นานพลัน
เกษมสันต์แสนสุขสิ้นทุกข์ภัย

๏๏ เมื่อเจ้ามามีอะไรมาด้วยเจ้า
เจ้าจะเอาแต่สุขสนุกไฉน
เมื่อเจ้ามามือเปล่าจะเอาอะไร
เจ้าก็ไปมือเปล่าเหมือนเจ้ามา
อันยศลาภหาบไปมิได้แน่
เหลือก็แต่ต้นทุนบุญกุศล
ทิ้งสมบัติทั้งหลายให้ปวงชน
ร่างของตนเขายังเอาไปเผาไฟ

๑๑ จงเตือนตนของตนให้พ้นผิด
ตนเตือนจิตตนได้ใครจะเหมือน
ตนเตือนตนเตือนไม่ได้ใครจะเตือน
ตนแชเชือนใครจะช่วยให้บ่วยการ
สุขหรือทุกข์อยู่ที่ใจมิใช่หรือ
ถ้าเราถือก็เป็นทุกข์ไม่สุขสันต์
หากปล่อยวางว่างทุกข์สุขนิรันดร์
เพราะฉะนั้นจงเลือกทางว่างทุกข์เอย.

ทำวัตรเช้า

(หัวหน้า) อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สังฆัง นะมามิ (กราบ)

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธธัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา พระผู้มีพระภาค พระองค์ตรัสรู้ดีแล้วเองโดยชอบ พระองค์ใดแล ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดภัยได้จริง

อิมินา สักกาเรนะ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาค พระองค์นั้นด้วยเครื่องสักการะ

นี้

ตัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ ข้าพเจ้าไหว้พระผู้มีพระภาคที่เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าพระองค์นั้นฯ

ยะมะหัง สะวากขาตัง ภะคะวะตา ธัมมัง สะระณัง คะตา พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคตรัสแล้วดี เหล่าใดแล ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดภัยได้จริง

อิมินา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมเหล่านั้น ด้วยเครื่องสักการะนี้

ตัง ธัมมัง นะมัสสามิ ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมที่เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าเหล่านั้นฯ

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง สังฆัง สะระณัง คะตา พระสงฆ์ที่ท่านปฏิบัติดีแล้วหมู่ใดแล ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ ข้าพ-เจ้าบูชาพระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเครื่องสักการะนี้

ตัง สังฆัง วันทามิ ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์ที่เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าหมู่นั้นฯ

นำทำวัตรต่อไป

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะ มะการัง กะโรมะ เสฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(๓ หน)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส ฯ

โย โส ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะราณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสารถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สามาระกัง สะพฺรหฺมกัง สัสสะมะณะพฺราหฺมณิง ปะชัง สะเท วะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ โย ธัมมัง เทเสสิ อาทิกัลยาณัง มัชเฌกัลยาณัง ปะริโยสานะกัลยาณัง สาตถัง สะพยัญชนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พฺรหฺมจะริยัง

ปะกาเสสิ ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิฯ

(กราบพร้อมกัน ๓ หน)

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เสฯ

โย โส สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ

(กราบพร้อมกัน ๑ หน)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เสฯ

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย

ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิฯ

(กราบพร้อมกัน ๑ หน)

ต่อไปนี้นั่งพับเพียบแล้วสวด ระตะนัตตะยัปปะณา-มะคาถา และสังเวคะปะริกิตตะนะปาฐะดังนี้

(ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถา)

(นำ) หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณา-มะคะถาโย เจวะ สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภะณามะ เส

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว
โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก
วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง
ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน
โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง
สังโฆ สุเขตตะภะยะติเขตตะสัญญิโต
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก
โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง
อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง
วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง
ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา
มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา ฯ

(สังเวคะปริกิตตะนะปาฐะ)

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน อะระหังสัมมาสัมพุทโธ ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต มะยันตัง ธัมมัง สุตะวา เอวัง ชานามะ ชาติปี ทุกขา ชราปี ทุกขา มะระณัมปี ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปี ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะละภะติ ตัมปิ ทุกขัง

สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา ไสยยะถีทัง รูปูปาทานักขันโธ เวทะนูปาทานักขันโธ สัญญูปาทานักขันโธ สังขารูปาทานักขันโธ วิญญาณูปาทานักขันโธ เยสัง ปะริญญายะ ธะระมาโน โส ภะคะวา เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ รูปัง อะนิจจัง เวทะนา อะนิจจา สัญญา อะนิจจา สังขารา อะนิจจา วิญญาณัง อะนิจจัง รูปัง อะนัตตา เวทะนา อะนัตตา สัญญา อะนัตตา สังขารา อะนัตตา วิญญาณัง อะนัตตา สัพเพ สังขารา อะนิจจา สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ ตามะยัง โอติณณามะหะ ชาติยา ชรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ จิระปะรินิพพุตัมปิตัง ภะคะวันตัง สะระณังคะตา ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ สา สา โน ปะฏิปัตติ อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ ฯ

ทำวัตรเย็น

(หัวหน้า) อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สังฆัง นะมามิ (กราบ)

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา พระผู้มีพระภาค พระองค์ตรัสรู้ดีแล้วเองโดยชอบ พระองค์ใดแล ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดภัยได้จริง

อิมินา สักกาเรนะ ตัง ภะคะวันตัง อภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาค พระองค์นั้นด้วยเครื่องสักการะ

ตัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ ข้าพเจ้าไหว้พระผู้มีพระภาคที่เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าพระองค์นั้น ฯ

ยะมะหัง สะวากขาตัง ภะคะวะตา ธัมมัง สะระณัง คะตา พระธรรมที่พระผู้มีพระภาค ตรัสแล้วดีเหล่าใดแล ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดภัยได้จริง

อิมินา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมเหล่านั้น ด้วยเครื่องสักการะนี้

ตัง ธัมมัง นมัสสามิ ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมที่เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าเหล่านั้น

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง สังฆัง สะระณัง คะตา พระสงฆ์ที่ท่านปฏิบัติดีแล้วหมู่ใดแล ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดภัยได้จริง

อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเครื่องสักการะนี้

ตัง สังฆัง วันทามิ ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์ที่เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าหมู่นั้น ฯ

(นำ) **หันทะทานิ มะยัง ตัง ภะคะวันตัง**

วาจายะ อภิคายิตุง ปุพพะภาคะนะมะการัญเจวะ พุทธานุสสะตินะยัญจะ กะโรมะ เส ฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัม-พุทธัสสะ

(ว่า ๓ หน)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส

พุทธะวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต
สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต
โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะสูโร
วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง

พุทโธ โย สัพพปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนหัง

พุทธัสสาหัสมิ ทาสีวะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง
วันทันตีหัง จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน
พุทธัง เม วันทะมาเนนะ ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
สัพเพปิ อัตตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง
พุทโธ ปะฏิคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ ฯ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส

สะวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย
โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท
ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี
วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง
ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง
ธัมมัสสาหัสสะมิ ทาสีวะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร
ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะเม
ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง
วันทันตีหัง จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน
ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม ฯ

(สังฆานุสสะตินะยะ)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาภิยุตโต
โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ
สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต

วันทามะหัง ตะมะริยานะ คะณัง สุสุทธัง
สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง
ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง
สังฆัสสาหัสมิ ทาสีวะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
สังฆัสสาหัง นิยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง
วันทันตีหัง จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน
สังฆัง เม วันทะมาเนนะ ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ ฯ

คาถาชินบัญชร

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังษี)

วัดระฆังโฆสิตาราม

ชะยาสะนากะตา พุทธา เชตะวา มารัง สวาหะนัง
จตุสัจจาสภัง ระสัง เย ปีวิงสุ นราสภา

ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มะนุสสะรา

สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร

หะทะเยเม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะ ราหุลา

กัสสะโป จะ มหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก
เกสะโต ปิ๊ฏฐิภาคัสมิง สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปั๊นโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร มเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปติฏฐาสิ คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลินันทะสีวะลี
เถรา ปั๊ญจ อิเม ชาตา นะลาเต ติละกา มะมะ
เสสาสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ มเตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปั๊จฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโม ระปะ ริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา
ชินา นานาพะคะ สังยุตตา สัตตัปปา การะลัง กะตา
วาตะปิ๊ตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปั๊ททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ อนันตะ ชินะ เตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะ ปั๊ญชะเร

ชินะปัญชระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล
สทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มหาปุริสาสะภา
อิจเจวะมันโต สุคุตะโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิต ปัทะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะ ปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะระเรติ

คำแปลคาถาชินบัญชร

พระนราสภพุทธเจ้าทั้งหลาย ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราธิราช ผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนาราชพาหะนะแล้วทรงเสวยอมฤตรส คืออริยสัจจธรรมทั้ง ๔ ประการเป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้น จากกิเลสและกองทุกข์ มี ๒๘ พระองค์ คือพระผู้ทรงพระนามว่าตัณหังกรเป็นอาทิ พระพุทธเจ้าผู้จอมมุนีทั้งหมดนั้น ข้า ฯ ขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า พระพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่บนศีรษะพระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก พระอนุรุทธอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลานะอยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง พระอานนท์กับพระราหุลอยู่ที่หูขวา

พระมหากัสสปพระมหานามอยู่ที่หูซ้าย มุนีผู้ประเสริฐคือพระโสภิตผู้สมด้วยศิริดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขนตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง พระเถรกุมารกัสสปผู้แสวงบุญทรงคุณวิเศษ มีวาทะ อันวิจิตรไพเราะอยู่ที่ปากเป็นประจำ พระปุณณะ พระองคุลิมา พระอุบาลี พระนันทะและพระสีวลี พระเถระทั้ง ๕ รูปนี้ จงปรากฏเกิดเป็นกระแจะจุณเจิมที่หน้าผาก ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและเป็นโอรส เป็นพระสาวกของพระพุทธองค์ผู้ทรงชัยแต่ละองค์ล้วนรุ่งเรืองไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศีล ให้ดำรงอยู่ที่อวัยวะน้อยใหญ่ รัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า เมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา อังคุลิมาลปริตอยู่เบื้องซ้าย ธชัคคสูตรอยู่เบื้องหลังขันธปริตรโมรปริตรและอาฏานาฏิยสูตรเป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภากาศ อนึ่งพระชินะเจ้าทั้งหลายนอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิด มีศีลาทิคุณอันมั่นคง คือ สิตตปราการเป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงด้วยอานุภาพแห่งพระอนันตะชินะเจ้า ไม่ว่าจะทำกิจการใด ๆ เมื่อข้าพเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัญชรคือแวดวง

กรงล้อมแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอโรคอุปัทวทุกข์ทั้งภายนอกและภายในอันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้นสมุฏฐาน จงถึงการกำจัดให้พินาศไปอย่าได้เหลือ ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้นจงอภิบาลข้าฯ ผู้อยู่ในภาคพื้นท่ามกลางพระชินบัญชร ข้าฯ ได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันดีฉะนี้แล้ว และได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งพระสัทธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทอันตรายใด ๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระชินพุทธเจ้าชนะซึ่งหมู่ข้าศึกศัตรู ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ชนะอันตรายด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ท่องเที่ยวไปโดยสวัสดีเป็นนิจนิรันดร์ ฯ

หนังสือ
ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ผู้ใดสร้างไว้สวดมนต์ สักการะบูชาเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่ และจะมีความสุขศิริสวัสดิ์เจริญต่อไปทั้งปัจจุบัน กาลอนาคต และภายหน้าภาคหน้า ด้วยอำนาจของความเคารพในพระคาถานี้

สร้างครบ ๗ วัน ครบอายุ หมดเคราะห์โศกทุกประการ ฯ

ประวัติกล่าวไว้ต้นฉบับเดิมว่า

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือนำว่าศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาทุกค่ำเช้าแล้ว ผู้นั้นจะไม่ไปตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือน

ก็อาจป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่เท่าภาวนาพระคาถานี้ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่า อินทร์ พรหม ยม ยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็นทองคำก่อเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงขึ้นไปจนถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ แลมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้นอีกหลายประการ ฯ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก เป็นอักษรขอมจารึกไว้ในใบลานจึงแปลเป็นอักษรไทย (พระภิกษุแสง) หลวงธรรมาธิกรณ์ได้มาแต่พระแท่นศิลาอาสน์ มณฑลพิษณุโลก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาคทรัพย์ สร้างถวายพระภิกษุสงฆ์สามเณร หรือญาติ–มิตรสหาย จนครบ ๗ วัน หรือครบอายุปัจจุบันของตน จะบังเกิดโชคลาภทำมาค้าขายเจริญ พ้นเคราะห์และภัยพิบัติทั้งปวง

ยอดพระภัณฑ์ไตรปิฎกนั้นว่าดังนี้

๑. อิติปิโสภะคะวาอรหังวัจจะโสภะคะวา ฯ อิติปิ-

โสภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วัจจะโสภะคะวา อิติปิโสภะคะวา วิชชาจรณะสัมปันโน วัจจะโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา สุ-คะโต วัจจะโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา โลกะวิทู วัจจะโสภะคะวา ฯ

๒. อระหังตัง สระณังคัจฉามิ อระหังตัง สิระสานะมามิ สัมมาสัมพุทธังสระณังคัจฉามิ, สัมมาสัมพุทธัง สิระสานะมามิ, วิชชาจรณะสัมปันนัง สระณังคัจฉามิ วิชชาจรณะสัมปันนัง, สิระสานะมามิ, สุคะตัง สระณังคัจฉามิ, สุคะตัง สิรสานะมามิ โลกะวิทังสระณังคัจฉามิ, โลกะวิทัง สิระสานะมามิ

๓. อิติปิโสภะคะวา อะนุตตะโร วัจจะโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา ฯ ปุริสะธัมมะสาระถิ วัจจะโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา สัตถาเทวะมะนุสสานัง วัจจะโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวาพุทโธ วัจจะโสภะคะวา ฯ

๔. อะนุตตะรังสระณังคัจฉามิ อะนุตตะรังสิระสานะมามิ ปุริสะธัมมะสาระถิ สระณังคัจฉามิ, ปุริสะธัมมะ-สาระถิ สิระสานะมามิ, สัตถาเทวะมะนุสสานัง สระณัง-

คัจฉามิ, สัตถาเทวะมะนุสสานัง สิระสานะมามิ, พุทธังสระณังคัจฉามิ, พุทธังสิระ สานะมามิ อิติปิโสภะคะวา ฯ

๕. อิติปิโสภะคะวารูปขันโธ, อนิจจะลักขณะ ปาระมี จะสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา เวทนาขันโธ อนิจจะลักขณะ ปาระมี จะสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา สัญญาขันโธ อนิจจะลักขณะ ปาระมี จะสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา สังขาราขันโธ อนิจจะลักขณะ ปาระมีจะสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา ฯ อิติปิโสภะคะวา วิญญานะขันโธ อนิจจะลักขณะ ปาระมี จะสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา ฯ

๖. อิติปิโสภะคะวา ปถวีจักรวาฬ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสาธาตุสัมมา ทิยานะสัมปันโน ฯ อิติปิโสภะคะวา เตโชจักรวาฬ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ อิติปิโสภะคะวา วาโยจักรวาฬ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ อิติปิโสภะคะวา อาโปจักรวาฬ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ อิติปิโสภะคะวา อากาส

จักรวาฬ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปั่นโน ฯ

๗. อิติปิโสภะคะวา ยามาธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่น-โน ฯ อิติปิโสภะคะวา ตุสิตาธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา นิมมานะระติ ธาตุสัมมาทิยานะสมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา กามาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา รูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ

๘. อิติปิโสภะคะวา ปถมฌาน ธาตุสัมมาทียานะ สัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา ทุติยะฌาณ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา ตะติยะฌาน ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา จาตุถะฌาน ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา ปัญจะมะฌาน ธาตุสัมมาทิ ยานะสัมปั่นโน ฯ

๙. อิติปิโสภะคะวา อากาสานัญจายะตะนะ เนวะ สัญญานา สัญญายะตะนะอะรูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา วิญญาณัญจายะตะนะ เนวะ สัญญานา สัญญายะตะนะ อารูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะ

สัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา อากิญสัญญายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อารูปาวะจะนะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ

๑๐. อิติปิโสภะคะวา โสตาปฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา สักกิทาคาปฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโนฯ อิติปิโสภะคะวา อนาคาปฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา อรหัตตะปฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ

๑๑. อิติปิโสภะคะวา โสตาอระหัตตะปฏิผล ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา สักกิทาคาอระหัตตะปฏิผล ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ อิติปิโสภะคะวา อะนาคามิอระหัตตะปฏิผล ธาตุสัมมาทิยานะสัมปั่นโน ฯ

๑๒. กุสะลาธัมมา อิติปิโสภะคะวา อะอายาวะชีวัง พุทธังสระณังคัจฉามิ ชมภูทิปัญจะอิสะโร กุสะลาธัมมา นะโมพุทธายะ นะโมธัมมายะ นะโมสังฆายะ ปัญจะพุทธานะมามิหัง อาปามะ จุปะทิมะสังองคุ สังวิธาปุกะยะปะอุปะสะชะสุ เหปาสายะโสโสสะสะ อะอะอะอะนิ เตชะสุเนมะ

ภูจะนาวิเวอะสังวิสุโรปุสะภุพะ อิสวาสุ สุสวาอิ กุสะลาธัมมา จิตติวิอัตถิ ฯ

๑๓. อิติปิโสภะคะวา อระหังอะอายาวะชีวัง พุทธังสระณังคัจฉามิ สาโพธิปัญจะอิสะโรธัมมา ฯ

๑๔. กุสะลาธัมมา นันทะวิวังโก อิติสัมมาสัมพุทโธ สุคะลาโนยาวะชีวัง พุทธังสระณังคัจฉามิ จาตุมะหาราชิกา-อิสะโร กุสะลาธัมมา อิติวิชาจรณะสัมปันโน อุอุยาวะตา-วะติงสาอิสะโร กุสะลาธัมมา นันทะปัญจะสุคะโตโลกะวิทู มะหาเอโอ ยาวะชีวัง พุทธังสระณังคัจฉามิ ยามาอิสะโร กุสะลาธัมมา พรหมมาสัททะปัญจะสัตตะ สัตตาปาระมีอะนุต-ตะโร ยะมะกะขะยาวะชีวัง พุทธังสระณังคัจฉามิ ฯ

๑๕. ตุสิตาอิสะโร กุสะลาธัมมา ปุยะปะกะปุริ-สะธัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธังสระณังคัจฉามิ ฯ

๑๖. นิมมานะระติอิสะโร กุสะลาธัมมา เหตุ-โปวสัตถาเทวะมะนุสสานัง ตะถะยาวะชีวัง พุทธังสระณัง-คัจฉามิ ฯ

๑๗. ปะระนิมิตตะอิสะโร กุสะลาธัมมา สังขาระ-

ขันโร ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตารูปขันโท พุทธปะผะยา-
วะชีวัง พุทธังสระณังคัจฉามิ ฯ

๑๘. พรหมมาอิสะโร กุสะลาธัมมา นิจจิปัจจะยา
วินะปัญจะ ภะคะวะตา ยาวะนิพพานัง สระณังคัจฉามิ
นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ พุทธิลา-
โลกะลากะระกะนา เอเตนะสัจเจนะ สุวัตถิโหนตุ หุลู
สวาหาย ฯ

๑๙. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ
วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ อัตติ อัตติ
มะยะสุ สูวัตถิโหนตุ หุลู หุลู สวาหาย ฯ

๒๐. อินทะสาวัง มะหาอินทะวัง พรหมมะสาวัง
มะหาพรหมมะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง
เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อิสิสาวัง มะหาอิสิสาวัง
มุนนีสาวัง มะหามุนนีสาวัง สัปปุริสาวัง มะหาสัปปุริสาวัง
พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะ
สิทธิ วิชาธะรานังสาวัง สัพพะโลกา อิริยานังสาวัง
เอเตนะสัจเจนะสุวัตถิโหตุ ฯ

๒๑. สาวังคุณณัง วะชะพะลังเตชัง วิริยังสิทธิ-กรรมมัง นิพพานังโมก ขังคุยหะกังถานังสีลัง ปัญญานิกขัง ปุญญังภาขะยัง ตัปปังสุขังสิริรุปัง กุวิสสติ เสนัง เอเต-นะสัจเจนะสุวัตถิโหนตุ หุลู หุลู สวาหาย ฯ

๒๒. นะโมพุทธัสสะ ทุกขังอนิจจัง อะนัตตา รูปขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโมอิติปิโสภะคะวา ฯ

๒๓. นะโมพุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อนัตตา รูปขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญ-ญาณะขันโธ นะโมสวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม ฯ

๒๔. นะโม ธัมมัสสะ ทุกขัง อนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สะวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม

๒๕. นะโม ธัมมัสสะ ทุกขัง อนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

๒๖. นะโม สังฆัสสะ ทุกขัง อนิจจัง อะนัตตา

รูปะขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะปริตตัง ฯ

๒๗. นะโมพุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะตัสสะหาโย โมนะ อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อุอะมะ อาวันทา นะโมพุทธายะ นะอะกะติ นิสะระนะ อาระปะขุธัง มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา จบแล ฯ

(วิปะสิต)

กรวดน้ำ

อิมินาปุญญะกัมเมนะ ด้วยเดชะ ผลบุญแห่งข้าได้สร้าง และสวดยอดพระกัณฑ์ไตรบีฎกนี้ ขอไปให้ค้าชูอุดหนุนบิดามารดา ผู้มีพระคุณ แลญาติกาครูบาชฌาย์อาจารย์และเจ้ากรรมนายเวร พระมหากษัตริย์ และมิตรรักสนิท เพื่อนศาลาสัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้ากรุงพาลี นางพระธรณี นางพระคงคา พระยายมราช นายนิริยะบาล

ทั้งท้าวจัตุโลกะบาล ศิรพุทธอำมาตย์ ชั้นจาตุมะหาราชิกา เบื้องบน จำถึงที่สุดพรหมมา เบื่องต่ำตั้งแต่อเวจีขึ้นมาจน ถึงมนุษย์โลก โดยรอบสุดขอบจักรวาล อนันตะจักรวาล

คุณพระศรีรัตนตรัย และเทพยดาทั้งหลาย ตลอด ทั้งอินทร์ พรหม ยมยักษ์ คนธรรพ์ นาคา ท่านทั้งหลาย ที่ต้องทุกข์ ขอให้พ้นจากทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุข ขอให้ ได้สุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยเดชะผลแห่งข้าอุทิศให้ไปนี้ จงเป็น อุปนิสัยปัจจัยแก่พระนิพพาน ในอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้น เทอญ ฯ

บทสวดพุทธมงคลคาถา

สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ นิสินโน เจวะ มัชฌิเม
โกณฑัญโญ ปุพพะภาเค จะ อาคะเณยเย จะ กัสสะโป,
สารีปุตโต จะ ทักขิเณ หะระติเย อุปาลิ จะ
ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท พายัพเพ จะ คะวัมปะติ,
โมคคัลลาโน จะ อุตตะเร อีสาเนปิ จะ ราหุโล,
อิเม โข มังคะลา พุทธา สัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา
วันทิตา เต จะ อัมเหหิ สักกาเรหิ จะ ปูชิตา,
เอเตสัง อานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ โน,
อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง
นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง,
ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง
ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย

บทแปลพุทธมงคลคาถา

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้ประเสริฐกว่ามนุษย์ทั้งหลาย ทรงประทับนั่งในท่ามกลาง

พระอัญญาโกณฑัญญะ	ประจำอยู่ทิศ บูรพา
พระมหากัสสะปะ	ประจำอยู่ทิศ อาคเนย์
พระสารีบุตร	ประจำอยู่ทิศ ทักษิณ
พระอุบาลี	ประจำอยู่ทิศ หรดี
พระอานนท์	ประจำอยู่ทิศ ประจิม
พระควัมปติ	ประจำอยู่ทิศ พายัพ
พระโมคคัลลานะ	ประจำอยู่ทิศ อุดร
พระราหุล	ประจำอยู่ทิศ อิสาน

ท่านผู้รู้ทั้งหลายนี้ ทั้งหมดได้ประดิษฐานอยู่ในที่นี้ ท่านเหล่านั้นเป็นผู้อันข้าพเจ้าทั้งหลายได้ไหว้แล้ว.

๑. คำอาราธนาต่าง ๆ

คำอาราธนาศีล ๕

คำอาราธนาศีล ๕ มี ๒ แบบ ถ้าประสงค์จะรับและถือหมดทั้ง ๕ ข้อรวมกันไป แต่เมื่อศีลขาดข้อใดข้อหนึ่ง อีก ๔ ข้อก็ขาดด้วย ให้ใช้แบบที่ ๑ ถ้าประสงค์จะรับแยกกันเป็นข้อ ๆ ศีลข้อใดขาด นอกนั้นก็ยังอยู่ให้ใช้แบบที่ ๒

แบบที่ ๑

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ทุติยัมปิ มะยัง (เหมือนข้างต้น) ยาจามะ ฯ

ตะติยัมปิ มะยัง (เหมือนข้างต้น) ยาจามะ ฯ

แบบที่ ๒

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ทุติยัมปิ มะยัง (ว่าเหมือนข้างต้น) ยาจามะ ฯ

ตะติยัมปิ มะยัง (ว่าเหมือนข้างต้น) ยาจามะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอศีล ๕ ประการ

พร้อมทั้งพระไตรสรณาคมน์ เพื่อต้องการจะรักษาต่าง ๆ กัน ฯ

๓. คำอาราธนาศีล ๘

มะยัง ภันเต (วิสุง วิสุง) (ดูคำอธิบายแบบศีล ๕) ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ทุติยัมปิ มะยัง (ว่าเหมือนข้างต้น) ยาจามะ ฯ

ตะติยัมปิ มะยัง (ว่าเหมือนข้างต้น) ยาจามะ ฯ

คำแปล

เหมือนคำแปลศีล ๕ ต่างแต่เปลี่ยนจาก ๕ เป็น ๘ เท่านั้น

๔. คำอาราธนาศีลอุโบสถ

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ ฯ (ว่า ๓ หน)

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขออุโบสถศีลที่กอบด้วยองค์แปดประการ พร้อมทั้งพระไตรสรณาคมน์

ต่อไปพึงสมาทานศีลว่า

ปาณาติปาตา เวระมณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ	เจตนาเป็นเครื่อง เว้นจากการฆ่า, ข้าพเจ้าขอรับสมาทานซึ่งสิกขาบทนี้
อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ	เจตนาเป็นเครื่อง เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่ เจ้าของไม่ได้ให้ ข้าพเจ้าขอรับสมาทานซึ่งสิกขาบทนี้
อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ	เจตนาอันเป็นเครื่องเว้นจากการ กระทำ อันมิใช่พรหมจรรย์ ข้าพเจ้าขอรับสมาทานซึ่งสิกขาบทนี้

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาทิยามิ	เจตนาเป็นเครื่อง เว้น จากการพูดไม่จริง ข้าพเจ้า ขอรับสมาทานซึ่งสิกขาบทนี้
สุรา เมระยะ มัชชะ ปะ มาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขา-ปะทัง สะมาทิยามิ	เจตนาเป็นเครื่อง เว้น จากการดื่มสุราเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท ข้าพเจ้า ขอรับ สมา ทาน ซึ่ง สิกขาบทนี้
วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ	เจตนาเป็นเครื่อง เว้น จาก การ บริโภค อาหาร ใน เวลาวิกาล ข้าพเจ้าขอรับ สมาทานซึ่งสิกขาบทนี้

นัจจะ คีตะ วาทิตะ วิสูกะ ทัสสะนะ มาลา คันธะ วิเลปะนะ ธาระณะ มัณฑะนะ วิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

เจตนาอันเป็นเครื่อง เว้นจากการฟ้อนรำการขับเพลง การดนตรี การดู การเล่นชนิดที่เป็นข้าศึกต่อกุศล การทัดทรงสวมใส่ การประดับตกแต่งตนด้วยพวงมาลา ด้วยเครื่องกลิ่นประทินหอม ข้าพเจ้าขอรับสมาทานซึ่งสิกขาบทนี้

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

เจตนาอันเป็นเครื่อง เว้นจากการนั่ง, นอนบนที่นอนสูง และที่นอนใหญ่ ข้าพเจ้าขอรับสมาทานซึ่งสิกขาบทนี้

ตั้งใจสมาทานรวมทุกสิกขาบท

อิมัง อัฏฐัง คะสะมันนาคะตัง พุทธะบัญญัตตัง อุโปสะถัง อิมัญจะ รัตติง

ข้าพเจ้าขอสมาทาน อุโบสถ อันพร้อมไปด้วยองค์ทั้งแปดประการนี้ เป็นวิธี

อิมัญจะ ทิวะสัง สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ ฯ

อันพระ พุทธองค์ ทรง บัญ-ญัติไว้เพื่อว่า จะรักษาไว้ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ด้วยดี สิ้นวันหนึ่งคืนหนึ่ง ณ เวลาวันนี้ ฯ

ต่อไปนี้พระท่านว่า

อิมานิ อัฏฐะสิกขาปะทานิ อุโปสะถะ สีละวะเสนะ สาธุกัง อักขัณฑัง กัตวา อัปปะ-มาเทนะ รักขิตัพพานิ ฯ

สิกขาบท ทั้งแปดประ-การเหล่านี้ ท่านทั้งหลาย พึงกระทำให้ดี มิให้ทะลุ มิให้ขาดด้วยสามารถ แห่งอุโบสถศีล พึงรักษาด้วยความไม่ประมาทเถิด.

พึงรับว่า "อามะ ภันเตฯ" สมาทานศีลแล้วสงบฟังธรรมต่อไป เมื่อพระท่านเทศน์จบแล้ว. มีพิธีกล่าวคำสาธุการ และถึงซึ่งสะระณะ ประกาศตนเป็นอุบาสกอุบาสิกา.

ดังมีกล่าวไว้ในตอนท้ายทำวัตรเช้าเย็น แล้ว

คำอำลาพระสงฆ์

หันทะทานิ มะยัง ภันเต อาปุจฉามะ, พะหุกิจจา มะยัง พะหุกะระณียา,	ท่านเจ้าข้า บัดนี้ พวกข้าพเจ้าขอลาไปก่อน พวกข้าพเจ้ามีกิจมาก มีการงานจะต้องทำมาก.

พระสงฆ์ที่เป็นประธานในที่นั้นกล่าวว่า

ยัสสะทานิ ตุมเห กาลัง มัญญะถะ	ท่านทั้งหลาย จงสำคัญกาลที่ควรบัดนี้เถิด.

อุบาสก, อุบาสิกา พึงรับพร้อมกันว่า. "สาธุ ภันเต" (ดีละพระเจ้าข้า) แล้วกราบพระกลับบ้านได้.

๕. คำอาราธนาพระปริตร

(พระสวดมนต์)

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะภะยะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

คำแปลสังเขป

ขอท่านทั้งหลายจงสวดพระปริตรอันเป็นมงคล เพื่อป้องกันความวิบัติ เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวง เพื่อให้ทุกข์ทั้งหมดพินาศไป เพื่อให้ภัยทั้งหมดพินาศไป เพื่อให้โรคทั้งหมดพินาศไป ฯ

๖. คำอาราธนาพระเทศน์

(อาราธนาธรรมทั่วไป)

พรัหมา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ
กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง ฯ

คำแปล

แท้จริง ท้าวสหัมบดีพรหม ผู้เป็นอธิบดีของโลก ได้ประนมกร นมัสการกราบทูล วิงวอนพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้

ประเสริฐ ว่าสัตว์ทั้งหลายที่มีธุลี คือ ราคาทิกิเลสในปัญญาจักษุน้อยเบาบาง ย่อมมีอยู่ในโลกนี้ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า จงแสดงธรรมอนุเคราะห์หมู่สัตวโลกนี้เถิด ฯ

๗. คำอาราธนาพระเทศน์เฉพาะวันพระ

จาตุททะสี ปัณณะระสี ยา จ ปักขัสสะ อัฏฐะมี
กาลา พุทเธนะ ปัญญัตตา สัทธัมมัสสะวะนัสสิเม
ปัณณะระสี* อะยันทานิ สัมปัตตา อะภิลักขิตา
เตนายัง ปะริสา ธัมมัง โสตุง อิธะ สะมาคะตา
สาธุ อัยโย ภิกขุสังโฆ กะโรตุ ธัมมะเทสะนัง
อะยัญจะ ปะริสา สัพพา อัฏฐิกัตวา สุณาตุ ตันติ ฯ

คำแปล

กาลเหล่านี้ คือ วัน ๑๔ ค่ำ และ ๘ ค่ำ แห่งปักษ์ พระพุทธองค์ได้ทรงบัญญัติไว้ให้ประชุมกันฟังธรรม บัดนี้ ถึงวัน ๑๕ ค่ำ (๑๔ ค่ำ หรือ ๘ ค่ำ) ที่พระพุทธองค์ได้

*คำว่า ปัณณะระสีทนี้ จงเปลี่ยนไปตามวันที่เป็นจริง ถ้าเป็นวันพระ ๑๔ ค่ำ ก็เป็น จาตุททะสี วันพระ ๘ ค่ำก็เป็น อัฏฐะมี โข.

ทรงบัญญัติไว้นั้นแล้ว เพราะฉะนั้นพุทธบริษัททั้งหลายจึงมาประชุมกัน ณ ที่นี้ เพื่อจะฟังธรรมของพระผู้เป็นเจ้าภิกษุสงฆ์ จงแสดงพระธรรมเทศนา และขอพุทธบริษัททั้งหลายทั้งปวง ณ ที่นี้ จงสดับตรับฟังพระธรรมเทศนานั้น เถิด.

คาถาต่าง ๆ

๑. พระคาถาอาวุธพระพุทธเจ้า

อายันตุ โภนโต อิทะทานะ สีละ เนกขัมมะ ปัญญา สะหะ วิริยะ ขันติสัจจาธิฏฐานะ สะเมตตุเปกขายุทธายะโว คัณหะถะ อาวุธานิติ ฯ

พระคาถาอาวุธพระพุทธเจ้านี้ สำหรับภาวนากันภัยต่าง ๆ ได้ เสกน้ำมนต์รดไข้ เสกน้ำมนต์แสดงเสดาะลูกก็ได้ ปัดเป่าสารพัดพิษงู พิษตะขาบ พิษแมลงป่อง ถ้าปัดเป่าให้ตัวเองให้ว่า ๑๔ ที ปัดให้คนอื่นว่า ๑๑ ที กันจระเข้ เสือ แรด วัว ควาย ได้ทั้งนั้น แก้สารพัด การกระทำทุกประการ ผีตายโหง ผีตายห่า ภูตผีทุกจำพวกที่เข้าคน เสกน้ำมนต์รดก็ได้ ภาวนาขับก็ได้ ออกไปโดยเร็วไว ป้องกันทุกประการแล ฯ

๒. พระคาถาบารมี ๓๐ ทัศ

อิติ ปาระมิตาติงสา อิติ สัพพัญญุมาคะตา
อิติ โพธิมะนุปปัตโต อิติปิ โส จะเตนะโม.

พระคาถาบทนี้ ถ้าจะเข้าประจัญด้วยฝูงปีศาจให้ภาวนาคาถานี้ ๗ คาบ มันเห็นเราต้องสะดุ้งกลัวหลบหนีหายไป ถ้าถูกคุณ ผูกผีพราย ผีปอบ ผีใด ๆ ก็ดีให้เอาพระคาถานี้ทำน้ำมนต์แก้ หรือจะถอนรูปวิทยาคมที่เขากระทำมาด้วยรูป ทำด้วยสิ่งของต่าง ๆ ถ้าได้สิ่งของเหล่านั้นมาเอาพระคาถานี้ปัดเป่าปล่อยให้คืนไปสู่ผู้ที่กระทำ ให้ฝังดินหรือถ่วงน้ำทำลายเสีย เวทย์มนต์ที่เขากระทำมานั้นจะกลับไปเข้าคนที่กระทำมานั้นเอง คาถานี้ใช้สะกดผีดีนัก เช่นผีเด็กที่ตายในท้อง เมื่อเวลาจะเอาลงหม้อ เอาคาถานี้เสกสะกดเสีย มิอาจมีฤทธิ์ได้เลย เสกน้ำล้างหน้าเวลาจะไปถอนคุณผี คุณคนมิอาจเข้าตัวเลย

๓. พระคาถามงกุฎพระพุทธเจ้า

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเสพุทธะนาเมอิ อิเมนาพุทธะตังโสอิ อิโสตังพุทธะปิติอิ

พระคาถามงกุฎพระพุทธเจ้านี้มีคุณานุภาพมาก ใช้เสกน้ำล้างหน้าทุกวัน กันโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง ให้เอามะกรูดกับฝักส้มป่อยใส่ลงในขันน้ำมนต์ แล้วเสกด้วยคาถานี้รดหายไข้ และเสกด้ายมงคลสวมกันอันตราย กันผีร้ายได้ทุกชนิด ถ้าผีเข้าอยู่ให้บริกรรมคาถานี้ เป่าศีรษะทนอยู่ไม่ได้ต้องออกไปแล เสกไพลแทงผีเข้าก็ได้ ที่ไหนมีผีดุหลอนคน ภาวนาคาถานี้ต้องหายไปสิ้น เป็นวิชาที่ขับผีวิเศษนัก

๔. พระคาถาพระมหาโมคคัลลานต่อกระดูก

เถโร โมคคัลลาโน อันตะระธายิตะวา ภูมิ สุขุมัง ธะระมาโน ภะคะวะโต อิทธิยา อัตตะโน สะรีเร มังสัง โลหิตัง ฯ.

พระคาถาบทนี้ ให้ภาวนาได้ทุก ๆ วัน ๆ ละ ๑๐๘ คาบ กันสารพัดอันตรายทั้งปวง ใช้เสกปูนทาเป่าพ่นสารพัด ถ้าจะคัดเลือดให้ภาวนา ๗ ที คัดเลือดหยุดไหลแล ฯ.

๕. พระคาถามหาประสาน

จัตตาโร ปัตเต เอโก ปัตโต ยะถา อะธิฏฐาหิ ฯ.

พระคาถานี้มีคุณานุภาพมาก ใช้ประสานบาดแผลที่ถูกอันตรายต่าง ๆ ประสานกระดูกแตกหัก หรือใช้บีดฟกช้ำก็ได้ เวลาบริกรรมประสานให้เพ่งดูก้อนเมฆอันเกลื่อนกลุ้มในท้องฟ้า เอามือกุมที่แผลบีดไว้ หน่วงจิตบริกรรมจนก้อนเมฆนั้นเคลื่อนเข้าติดกันสนิทดีแล้ว จึงเป่าไปที่แผลนั้น เอามือออกเถิดติดกันแล จะประสานกระดูกก็ทำดุจเดียวกัน ถ้าเป็นบาดแผลทั่วทั้งตัวให้เสกน้ำทาประสาน

๖. คาถาพระองคุลิมาล

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหติ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

พระคาถานี้เป็นพระคาถาของพระอรหันต์ อันมีนามว่าพระองคุลิมาล ใช้ในการทำน้ำมนต์เสดาะลูกให้หญิงมีครรภ์แก่กินเมื่อครบกำหนดออก จะคลอดมาโดยคล่อง ๆ ปราศจากอันตราย ลูกตกรกตาม ทำน้ำมนต์เสดาะลูกเสก ๗ จบ

๗. คาถาทำน้ำมนต์แก้ไข้แก้บ้า

นะโมพุทธายะ นะมะพะทะ อิมัสะมิง กาเย ปะถะ-วีธาตุ อะนิจจัง อะนัตตา สัญญาปะริณามะหัง นะโมพุทธายะ นะมะพะทะ อิมัสะมิง กาเย วาโยธาตุ อะนิจจัง อะนัตตา นะโมพุทธายะ ยะธาพุทโมนะ

คาถาบทนี้ ทำน้ำมนต์แก้ไข้สารพัด แก้บ้าก็ได้ดีนัก

๘. คาถาน้ำมนต์ครรภ์รักษา

ชัยยะ ชัยยะ อิติปีโส ภะคะวา พุทธะกะกุสันโธ อานุภาเวนะ สุวัณณะรัชชะฏัง อุปปันนัง ฯ

ชัยยะ ชัยยะ อิติปีโส ภะคะวา พุทธะโกนาคะมะโน อานุภาเวนะ สุวัณณะรัชชะฏัง อุปปันนัง ฯ ชัยยะ ชัยยะ อิติปีโส ภะคะวา พุทธะกัสสะโป อานุภาเวนะ สุวัณณะรัชชะฏัง อุปปันนัง ฯ ชัยยะ ชัยยะ อิติปีโส ภะคะวา พุทธะสิริสากยะมุนีโคตะโม อานุภาเวนะ สุวัณณะรัชชะฏัง อุปปันนัง ฯ

พระคาถาบทนี้ ทำน้ำมนต์ให้หญิงท้อง รับประทานปราศจากโรคภัย และเมื่อถึงเวลาก็ออกมาโดยคล่อง ๆ และกุลบุตรที่เกิดมาจะมีรูปงาม มีสติปัญญาดีประเสริฐนัก เมื่อ

จะเสกน้ำมนต์ ให้เอาเทียน ๕ เล่ม ดอกบัว ๕ ดอกตาม ถวายพระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์ เสกให้ได้ ๑๐๘ ที จึงเอาใส่ในขวดโหลหรือคนโทไว้ให้กินทุก ๆ วันแล

๙. คาถาเป่าศีรษะหญิงเวลาคลอดบุตร

พุทโธ พุทธัง พุทธะรูปัง พุทธะพุทโธ พุทโธ พุทธัง พุทธะนิมิตตัง รูปะพุทโธ, พุทโธ พุทธัง พุทธะนิมิตตัง สุญญะพุทโธ

คาถาบทนี้ บริกรรมเป่าศีรษะหญิงเวลาคลอดบุตร กันภูตกันพรายกันมิให้เลือดร้ายตีขึ้น

๑๐. คาถาพ่นพิษงูและพิษต่าง ๆ

พุทธัง ปัจจักขามิ ธัมมัง ปัจจักขามิ สังฆัง ปัจจักขามิ ปะริสุทโธ คิหิภาวันติมัง ธาเรหิ อุปาสะโก ปัจจุธะรามิ อาปัจจุขาตุ

คาถานี้ถ้างูกัดให้เสกเหล้า ๗ คาบ ตั้งขวัญข้าว ๒ สลึง พ่นตั้งแต่หัวไปจบเท้าแล ถ้าจะแก้คุณเขา ทำให้ตั้งขวัญข้าว ๑ ตำลึง แล้วตักน้ำมาขันหนึ่ง เสก ๗ คาบ ทั้งกินทั้งชะโลมออกโดยสิ้น ตบหัวลง ๓ ทีเถิด เกิดรากออกมา ฯ.

๑๑. คาถาเป่าพิษต่าง ๆ

อะภิสสะเมจจะ ฯ

พระคาถานี้ ใช้เป่าพิษแมลงป่อง พิษตะขาบและพิษต่าง ๆ ให้ภาวนาเสกหยิบทิ้งก็ได้

๑๒ คาถาแก้พิษสุนัข

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง ฯ

คาถานี้ให้ใช้เกลือตัวผู้ ๓ เม็ด วางที่ปากแผล อันถูกสุนัขกัดแล้วหยิบเกลือขึ้นมาทีละก้อน ภาวนาคาถานี้เอาเกลือวางรอบ ๆ แผล แล้วขว้างทิ้งไป ทำดังนี้ทั้ง ๓ เม็ด แก้แผลที่มีพิษสุนัขกัด

๑๓ คาถาแก้พิษสุนัขบ้า

นิพพานัง สุญญัง ปะระมัง สุขัง สัพเพ ปัจเจกะพุทธา พุทธะสาวะกานัง นิพพานัง ยันตานะ ปัจจะยายันติ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ ตุยหัง สัพพะ ทุกขะภะยุปัททะวันตะรายา วิทังเสนตุ ฯ

คาถานี้แก้พิษสุนัขบ้า ให้ทำน้ำมนต์พ่นก็ได้

๑๔ คาถาพระโมคคัลลานดับไฟนรก

เถโร โมคคัลลาโน นะระกัตตัง โลหะกุมภี ทีสะวา อัคคีปิตติกัมปะติ ฯ

คาถาพระโมคคัลลาน์นี้ ใช้ดับพิษไฟสาระพัดหายสิ้น ไม่ร้อนไม่พอง

๑๕ คาถาแก้คนไข้

ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สิโตสิยา จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปีโย ฯ

คาถานี้ให้ตักน้ำอย่าให้ทันกาข้าม ๗ คาบ รดแก้ไข้วิเศษนัก

๑๖ คาถาคาดปูน

อิมัง อังคะพันธะนัง อะธิฏฐามิ ฯ

คาถานี้ ใช้เสกปูนคาด แก้สาระพัดพิษต่าง ๆ มิให้แล่นไปได้แล

๑๗ คาถาพ่นตาแดงตาเจ็บ

สะหัสสะเนตโต เทวินโท ทิพพะจักขุง วิโสธะยิ อิกะวิติ พุทธะสังมิ โลกะวิทู ฯ

พระคาถานี้ ใช้เสกน้ำพ่นตาแดงตาต้อ เสกน้ำล้างหน้าทุกวัน จะไม่เจ็บเป็นโรคตาเลย ถึงแม้สายตาสั้นก็จะกลับดีขึ้นได้ เสกน้ำมนต์หยอดแก้ตาเจ็บก็ได้

๑๘ คาถาคัดเลือด

คาถานี้คัดเลือดหยุดแล

วะโรวะรัญญู สะริเรมังสังโลหิตัง ฯ

คาถานี้ ถ้าเป็นบาดแผล ให้เสกประสานห้ามเลือด และถ้าลูกออกยากหรือรกไม่ออกดี ให้เสกน้ำมนต์ให้กินสะเดาะออกมาแล

๑๙ คาถานารายณ์คลายจักร

โลปุสุสะวิพุสังภะอะ ฯ

พระคาถาบทนี้ ใช้เสกปูนสูญผี เสกน้ำมนต์สะเดาะลูก เสกแป้งพอกถอนคุณถอนได้ทุกชนิด เสกไพลแก้ปวดบวม ใช้ถอนคุณผีคุณคนได้ทุกประการ

๒๐ คาถาพระนารารณ์กรึงจักร

อะภะสังพุวิสะสุปุโล ฯ

พระคาถาบทนี้ ใช้ภาวนา ป้องกันการกระทำทุกอย่าง ถ้าภาวนาอยู่เสมอ ถึงแม้เทวดาลงมาทำมิถูก

แม้ผีโป่ง ผีป่า ผีตายโหง ตายห่า ผีกระสือ ผีปอบ ผีทุกประการ ที่เข้าอยู่ในคนไข้ ให้เอาคาถาบทนี้

ภาวนาผูกเถิดออกมิได้เลย ถ้าจะแก้ให้ใช้บทนารายณ์คลายจักรแก้เถิด เป็นคาถาวิเศษนัก

๒๑ คาถากันตัว

ฆะเฎสิ ฆะเฎสิ กิงการะณา ฆะเฎสิ อะหังปีตังชานามิ ชานามิ ฯ

คาถาบทนี้ สำหรับใช้ป้องกันตัว แม้เดินป่าเดินดงให้เสกปรอทหนัก ๑ บาทนำติดตัวไปด้วย กันไข้วิเศษนัก เวลาจะนอนให้เสกหมอนหนุนหัว ถ้ามีภัยใด ๆ มารบกวนบังเอิญให้รู้สึกตัวก่อนแล ฯ

๒๒ ยาต้มถอนคุณต่าง ๆ

ขมิ้นอ้อย ๕ แว่นลงด้วย นะโมพุทธายะ ไพล ๓ แว่น ลงด้วย มะอะอุ ข่า ๗ แว่น ลงด้วย สังวิธาปุ-กะยะปะ ขิง ๗ แว่น ลงด้วย สะยะวิปีปะสะอะ ว่านหางช้าง ๕ ใบ ลงด้วย อาปามะจุปะ ว่านน้ำ ๗ ใบ ลงด้วย นะ มะ นะ อะ นอ กอ นะ กะ กอ ออ นอ อะ นะ อะ กะ อัง บร-เพ็ด ๙ แว่น ลงด้วย อะสังวิสุโลปุสะพุภะ ใบหนาดพอสมควร ยาทั้งนี้นำมาต้มกินแก้ถูกการกระทำหายสิ้น